

Stewartrummet

Den förste greven av Atholl ur familjen Stewarts nuvarande gren att erhålla grevetiteln var John Stewart. Detta skedde 1457. Grevetiteln innehades av familjen Stewart fram till 1604, då den efter ett giftermål övergick till familjen Murray.

Detta rum, försett med välvt tak, är ett av de rum som den stora salen på övervåningen vilar på. Salen uppfördes av tredje greven runt 1530. Dennes son, den fjärde greven av Atholl, var en trogen anhängare till Maria Stuart. Ett porträtt av henne, tillsammans med hennes son Jakob VI av Skottland, kan ses på den norra väggen (119). Maria Stuarts föräldrar, Jakob V och Maria av Guise Lorraine, är avbildade på tavlan bredvid (118). Under det förstnämnda porträttet hänger ett kondoleansbrev, skickat av Maria Stuart till den fjärde grevens änka 1579. Drottningen besökte slottet 1564.

Bland de tidiga Stewartrelikerna kan två tvåhandssvärd, så kallade claymores, beskådas. Svärdet ovanför eldstaden användes som avrättningsvärd. Spaden intill fönstret införskaffades från Ceylon 1594 och var en gåva till grevens av Tullibardine syster från dennas blivande make, Patrick Lyon. Den sistnämnde blev senare Lord Glamis och var en förfader till den nuvarande drottningen av Storbritannien, Elisabeth II.

De flesta möblerna i detta rum härstammar från 1500- och 1600-talet. Speciellt intressant är stolen av skotsk tall, daterad 1663 och med initialerna A.R. efter Alexander Robertson, ägaren till det närliggande godset Lude.

Den stora lutan, kallad chittarone, tillverkades av Melchior av Verona 1555 och tillhörde Charlotte, hustru till den tredje hertigen av Atholl. Den unika regalorgeln härstammar från 1630. Familjens stora intresse för musik har hållit i sig fram till idag och kommer ständigt till uttryck i form av nya evenemang och konserter i balsalen. Härvid spelar framför allt säckpipe- och fiolmusik en viktig roll.

Målningar: se hänvisningarna på den vänstra väggen närmare fönstret.

Möbler: se informationen på väggen till vänster närmare dörren.

Greve Johns rum

Detta rum är tillägnat den förste greven av Atholl ur familjen Murray. Denne var rojalist och övertog grevetiteln 1629. Titeln hade förts vidare till honom via hans mor, Lady Dorothea Stewart, som var dotter till den femte och siste greven av släkten Stewart.

Ett porträtt av greve John kan ses vid det bortre fönstret. Tavlorna på väggen mitt emot föreställer hans son John, andre greve och sedermera förste markis av Atholl, med dennes maka Lady Amelia Stanley. Ovanför eldstaden kan vidare ett porträtt av markisen av Montrose beskådas. Det var han som lät hissa det kungliga standaret över Blair Castle 1644, under det engelska imbördeskriget.

Sängen med de röda sammetsförhängena beställdes av John, den förste markisen av Atholl, runt 1650. De snidade stolarna av valnötsträ härstammar från omkring 1670. Klockan i det långa fodralet av ek tillverkades under 1600-talets senare del av den kände urmakaren i London, Joseph Knibb. Han var urmakare till kung Karl II. Klockan är en av 25 klockor på slottet, varav de flesta fortfarande är funktionsdugliga.

Hjälmen och harnesket som kan ses vid ena fönstret bars av Viscount Dundee i slaget vid Killiecrankie 1689. Han sårades dödligt i slaget och begravdes därefter i S:t Brides kyrka i Old Blair.

På den vänstra väggen, när du går mot dörren till korridoren, kan du se ännu en intressant sak, nämligen ett av fyra originaldokument från den "nationella överenskommelsen" 1638. I denna svor deltagarna att bekämpa påven, biskoparna samt vidskeplighet.

Målningar: se beskrivningen på väggen bakom dig.

Tavelgalleriet

Efter att ha passerat genom slottets ursprungliga sydöstliga ingång ser man hur dess interiör nu förändras. Detta trapphus stod färdigt 1756 och är det första besökaren ser av den omfattande ombyggnad av slottet som genomfördes under den andre hertigens tid. Efter att slottet hade belägrats och ockuperats flera gånger beslöt sig denne hertig för att förvandla Blair Castle från en fästning till ett mer komfortabelt residens.

Takstuckaturerna, friserna och väggpanelerna med vapenmotiven utfördes av den kände stuckatören från Edinburgh, Thomas Clayton, under ledning av arkitekten Winter. Till sin hjälp hade Clayton, som anses vara en av sin tids bästa stuckatörer, en grupp italienska medarbetare. Totalt varade hela arbetet med stuckaturerna på slottet tio år. På 1800-talet målades stuckaturerna i trapphuset över med träfärg.

Bland de många målningarna är speciellt helporträtten av John, förste hertig av Atholl, målad 1705 av Thomas Murray (19), och av John, förste markis av Atholl (12), värda att framhäva. Den sistnämnde porträtterades av Jacob de Witt enligt den dåvarande periodens klassiska franska stil och föreställer Julius Caesar med slaget vid Bothwell Brig i bakgrunden. Markisens hustru, Lady Amelia Stanley (7), kan beskådas på målningen ovanför dörren till vänster. Tavlorna under markisen föreställer Lady Amelias mor, Charlotte de la Tremouille (77), med hennes förfäder, däribland Wilhelm von Oranien (68 och 69), som befriade Nederländerna från det spanska herraväldet.

På golvet i trapphuset står en japansk rustning från omkring 1750. Isbjörnen är ett av de första kända exemplaren av fullständigt uppstoppade djur i Skottland och härstammar från ca. 1786.

Målningar: se hänvisningarna vid ingången till trapphuset och vid fönstret längst upp.

Lilla salongen

Detta förtjusande rum uppfördes på ruinerna av det gamla sydöstra tornet under den period av 1700-talet då slottet byggdes om och är ett vackert exempel på den georgianska stilen, med en ståtlig spiselhylla av marmor stödd av joniska pelare och med en överdel av snidat trä.

De elegant snidade väggkonsolerna och ramarna som omgärdar porträtten av Charles, prins av Wales (129) och Charles, Lord Stanley (80), målade av Sir Peter Lely, är vackra exempel på rokokostilen. Skåpen av valnötsträ och de två lackerade skåpen härstammar från drottning Annes tid (1702-1714). Den japanska lackerade byrån är från sent 1600-tal.

De åtta mahognystolarna med fiskfjällsdekoration levererades av John Gordon 1756 för 26 pund och 1 pence. Det är intressant att ett stort antal originalräkningar har bevarats i arkiven och i många fall är kopior av dessa utställda i rummen.

Visste du förresten att de broderade eldskärmarna användes mycket på 1700-talet när damerna hade på sig smink som innehöll vax? Skärmarna höll hettan borta från deras ansikten och förhindrade därigenom att vaxet smälte; allt för att damerna fortfarande skulle kunna se "bleka och intressanta" ut.

Terummet

Detta rum härstammar från samma period som Lilla salongen; även här kan man beundra vackra stuckaturer. Frisen med musikinstrument ovanför eldstaden är speciellt ovanlig.

Chippendale- och Sheratonskåpen från 1700-talet innehåller en magnifik samling av porslin från den kända franska fabriken i Sèvres utanför Paris. De något äldre blå porslinsföremålen kan urskiljas på grund av deras ojämna färg. Den japanska matservisen på bordet var en gåva till den nionde hertigen av Atholl från familjen Marshall i Glackmhor.

På varsin sida om den öppna spisen står ett litet teskåp av mahogny. Vardera skåp består av tre delar och i glasskålen i mitten blandades teet. Eftersom te var en så dyrbar vara på den tiden hölls skåpen låsta för det mesta.

Det långa golvuret tillverkades av James Stewart i Dunkeld 1774 och spelar fortfarande olika melodier varje timme. Klockan är dock något nyckfull och det är inte alltid lätt att känna igen melodierna.

Matsalen

Matsalen och den angränsande vestibulen utgjorde ursprungligen bankettsalen från 1500-talet. Dess nuvarande barocka prakt fick matsalen på 1700-talet under den andre hertigens tid.

Originaltaket och vapentrofén ovanför eldstaden är även dessa ett verk av Thomas Clayton. Tyvärr rasade ena halvan av taket ner i maj 1985, eftersom bjälkarna som höll upp taket hade frätits bort av trämask. Restaureringsarbetet utfördes av L. Grandison & Sons i Peebles; det känns tryggt att veta att det fortfarande finns hantverkare som är i stånd att genomföra detta skickliga arbete. Spiselhyllan av marmor tillverkades av Thomas Carter i London 1751 och han skulpterade även vincisternen av Carreramarmor.

De små takmålningarna av Thomas Bardwell föreställer de fyra årstiderna. Landskapstavlorna på väggarna visar olika scener på godset Atholl. Dessa målades av Charles Stewart i Dunkeld, en bror till klockmakaren.

Det sengeorgianska utdragsbara matbordet av mahogny levererades av Robert Gillow & Company 1805 för slottet Mona på Isle of Man. Det har nio ilägsskivor. Matservisen, målad i Imaristilen, är från Worcester. De stora glasen, så kallade "noble Goblets" eller "Tallboys", rymmer drygt fem liter.

Silverhjorten i mitten på bordet, som står på en sockel framställd av Glen Tiltmarmor, var en silverbröllopsgåva till den sjunde hertigen och hertiginnan 1888 från arrendatorerna.

Hertigens privatarmés, Atholl Highlanders, fana hänger på rummets sydsida.

Rummet används fortfarande då och då för mottagningar.

Väntrummet

Detta rum omgestaltades under vintern 1996-1997 för att bereda plats åt en liten utställning om den tionde hertigen och hans närmaste släktskapsförhållanden. Den tionde hertigen dog 1996.

I montern under det samtida porträttet av hertigen är foton och minnesföremål utställda som ger en inblick i dennes liv och arbete. Han var ordförande för RNLI ("Royal National Lifeboat Institution" = kungl. institutet för livräddningsbåtar) och för National Trust for Scotland (en stiftelse för bevarandet av landets kulturminnesmärken). Han var även ordförande för förlaget Westminster Press samt aktiv medlem i brittiska överhuset.

Det stora porträttet av Bryan Organ på höger sida föreställer den tionde hertigens mor, Angela Campbell-Preston. Under tavlan kan fotografier på den åttonde hertigen och hertiginnan samt på den nionde hertigen ses. Den åttonde hertigen grundade regementet "Scottish Horse" och hans hustru, Katharine, var Skottlands första kvinnliga ledamot i brittiska parlamentet och blev också den första kvinnliga konservativa ministern. I mittendelen av montern kan foton på den tionde hertigens föräldrar beskådas. Fadern, Anthony Murray, stupade 1945 och hans änka Angela, född Pearson, gifte sig i juni 1950 med överstelöjtnant R.M.T. Campbell-Preston. Slutligen är naturligtvis elfte hertigen av Atholl, John Murray, och hans familj företrädare i monterns högra del. Porträttet av elfte hertigen målades av Brendan Kelly 1998.

Ännu ett porträtt (236) föreställer George Herbert Murray, länken mellan den tionde och den elfte hertigen. Han var den förstnämndes farfars far och den sistnämndes farfars bror.

Målningar: se hänvisningarna på bordet och på tavlan vid fönstret.

Möbler: se info. på bordet

Blåa sängkammaren

Nu befinner du dig i slottets äldsta del, som hör till det ursprungliga Comyntornet. Observera väggarnas tjocklek och den kyligare temperaturen.

Dörren till vänster om himmelsängen från 1700-talet leder till det enda bevarade badrummet i den här delen av slottet. Ytterligare badrum fanns det i Banvietornet (rum 23) och i anslutning till Röda sängkammaren (mellan rum 15 och 16). Det är svårt att exakt avgöra hur gamla badrummen i slottet är, men vi tror att detta installerades 1885.

Garderoben med böjda dörrar och de båda låga skåpen av mahogny med fanér av rosträ härstammar från Regencyperioden (1811-1820), medan sviten bestående av koromandelträ utsmyckat med egyptiska papyrusblad är från William IV:s tid (1830-1837). Stolarna i "kinesisk Chippendale"-stil köptes in serievis mellan 1756 och 1760 från Masters i London.

Det stora porträttet (65) föreställer hustrun till sjunde hertigen, Louise Moncreiffe, en berömd skönhet under den viktorianska eran. Amethysthalsbandet som hon bär kan ses i montern vid chaiselongen. På den östra väggen hänger färglagda kopparstick, på vilka Louise och hennes sju systrar kan beskådas. Akvarellerna på sydsidan föreställer hennes sex barn.

Det blåa omklädningsrummet

Hertiginnan Anne var en av drottning Victorias hovdamer och i detta rum kan en samling kopparstick ses, som föreställer drottningen, prins Albert och deras barn.

Vid borte vägg står ett skrivbord, ett s.k. Louis Philippe Bonheur du Jour, av träslaget "kingwood" och är utsmyckat med förgylld messing samt med sju plattor av Sèvresporcelain.

På vänster sida i korridoren efter detta rum kan två montrar beskådas. Den första innehåller en samling Mauchlineföremål. I den andra montern är sorgesmycken från 1800-talet utställda. Dessa bars vid hovet. I samma monter ligger några solfjädrar, använda av hertiginnorna Anne och Louisa.

Därefter går du igenom trapphuset (som du kan titta närmare på senare) och fortsätter rakt fram till galleriet, där du har en god blick över ingångshallen. På galleriet har du möjlighet att vila ut en stund på en av stolarna, innan du går upp för de 32 trappstegen i spiraltrappan som för dig upp till andra våningen.

Målningar: se beskrivningen bakom dig.

Möbler: se hänvisningarna till höger.

Den fjärde hertigens korridor

Denna korridor har fått sitt namn efter den ”planterande” hertigen, som är bäst ihågkommen för alla de lärkträd han lät plantera för kommersiella ändamål på sitt gods. Han kan ses på tavlan som hänger till höger om porträttet i mitten. Det sistnämnda föreställer den andre hertigens båda döttrar, Lady Jean och Lady Charlotte. Lady Charlotte gifte sig med John Murray. Dessa blev sedermera den tredje hertigen och hertiginnan och föräldrar till den fjärde hertigen.

Till höger om porträttet av den fjärde hertigen hänger en tavla som visar George Murray, biskop av Rochester. Denne var son till hertigens bror Lord George Murray, biskop av S:t Davids, som uppfann semaforssystemet, ett signalsystem som övertogs av brittiska flottan.

Från samma period härstammar de fina föremålen av djurben i montern vid fönstret. Dessa tillverkades av franska krigsfångar i Edinburgh och Perth under napoleonkrigen.

De tre vita marmorbysterna skulpterades av P. Turnerelli 1816 och föreställer hertigen av Wellington, fältmarskalk Blücher och greve Platoff.

Målningar: se hänvisningarna till höger om fönstret.

Bokrummet

Detta rum var ursprungligen omklädningsrum till den röda sängkammaren, men innehåller nu en liten samling böcker som är direkt relaterade till slottet.

Den största delen av boksamlingen tillhörde Lord George Murray, som han tog med sig när han tvingades gå i holländsk exil efter det misslyckade upproret 1745-1746.

Tidningen "Illustrated London News" innehåller en del intressanta upplysningar om drottning Victorias besök i Blair Atholl, men även i Dundee och Killiecrankie.

1800-talsbokhyllan ev ek har en modell av slottet Rushen på Isle of Man ovanpå. Bokhyllan tillverkades av träbalkar som hittades på slottet då det byggdes om till ett fängelse 1816.

Kopparsticken på väggarna härstammar från sent 1700-tal.

I montern vid fönstret kan ett antal föremål från Isle of Man ses. Den andre hertigen av Atholl ärvde från sin farmors far, den sjunde greven av Derby, titeln kung av Isle of Man 1736. 1765 avstod den tredje hertigen av Atholl från denna titel till brittiska regeringens förmån, men behöll sina landegendomar på ön. Dessa såldes slutligen av den fjärde hertigen.

Derby omklädningsrum

Möblerna i detta rum har nästan uteslutande fanér av ginst. Ginst har gula blommor och växer längs många vägar i högländerna. Dessa unika ginstmöbler tillverkades av George Sandeman i Perth runt 1758 för den tredje hertigen av Atholl. Modellen av ett klassiskt romerskt tempel är ett mynt- eller medaljskåp.

Akvarellerna på väggarna föreställer Isle of Man och målades av George William Carrington 1822 och 1823. Slottet Mona var den fjärde hertigens residens på ön och används idag som hotell.

För dem som intresserar sig för irrelevanta småsaker kan det berättas att det enda sättet att komma åt ljuset i taket i tavelgalleriet under detta rum är att öppna en lucka under mattan i mitten av omklädningsrummet. Innan slottets dörrar slås upp för allmänheten varje år byts glödlampan ut och vi hoppas sedan att den räcker under de nästkommande sju månaderna!

Möbler: se beskrivningen på bordet till vänster.

Derbyrummet

Detta rum har fått sitt namn som ett erkännande av Lady Amelia Stanleys förbindelse med familjen. Lady Amelia, som var dotter till den sjunde greven av Derby och hans hustru, Charlotte de la Tremouille, gifte sig med den förste markisen av Atholl.

Förhängena på himmelsängen av mahogny från 1700-talet broderades av Charlotte de la Tremouille under belägringen av Lathom House under engelska imbördeskriget. Detta innebär att sängförhängena är betydligt äldre än sängen. Det broderade täcket är av indo-portugisiskt ursprung.

I detta rum finns många intressanta möbler. Skrivbordet av mahogny från George III:s tid (1760-1820) tillskrivs Gillow of Lancasters design, medan byrån, även den från George III:s era, är snirkelformad. Chipchase levererade den mycket attraktiva serien av grönmalade sittmöbler, tillverkade av mjukt trä i nyklassicistisk stil. Dessa möbler var ursprungligen avsedda för Hermitage i Dunkeld. I det borte hörnet står ett skåp från mitten av 1700-talet, tillverkat i Piemonte av fyrdelat rosträ och med fanér av valnötsträ. Det har elfenbens- och pärlmorinläggning.

Bland de samtida porträtten hör en förtjusande målning av David Allan, som föreställer den fjärde hertigen i höglandsdräkt med hans första hustru, Jane Cathcart, och deras familj.

Röda sängkammaren

Himmelsängen i detta sovrums beställdes av William Masters 1750 och kostade 82 pund och 1 shilling. Masters levererade även 1753 det rektangulära tebordet av mahogny till priset av 3 pund och 3 shillings samt stolarna från mitten av den georgianska eran, dvs. från mitten av 1700-talet.

Den vackra rokokospeglin med förgylld träram härstammar från mitten av 1700-talet, levererades tillsammans med ytterligare tre speglar av George Cole 1763 och tillverkades förmodligen av Thomas Johnson.

Den förgyllda bronsbysten föreställandes James, andre hertig av Atholl, är ett tämligen ovanligt konstverk av John Cheere. Det finns många figurer av marmor, sten eller bly av John Cheere i slottets parker och trädgårdar. Dessa figurer skulpterade han mellan 1742 och 1758.

På tavlorna av Jeremiah Davidson och Allan Ramsay kan den andre hertigens vänner från det politiska partiet Whigs ses.

De oglaserade porslinsfigurerna från Sèvres och Paris, s.k. biscuit groups, föreställer olika mytologiska motiv. Detta rum användes av kejsar Hirohito 1921 då han, i egenskap av kronprins av Japan, besökte slottet.

När du går igenom den lilla passagen som för dig in i den stora salongen kan du betrakta vackra elfenbensfigurer, Venus och Cupid, samt förtjusande sydtyska träintarsier från sent 1500-tal.

Målningar: se tavlan på väggen i det första fönstret.

Möbler: se beskrivningen på byrån bakom dig.

Salongen

Bortsett från balsalen är detta rum det största i slottet, med stuckaturer av Thomas Clayton. Väggarna är behängda med karmosinröda sidentapeter, och dessa kan fortfarande ses i original på den vägg speglarna hänger på. Ännu en spiselhylla av vit marmor tillverkad av Thomas Carter framhäver en utomordentlig tavla föreställandes den tredje hertigen och hertiginnan med deras sju barn, målad av Johann Zoffany 1767.

Sittmöblerna från 1700-talet i Ludvig XVI:s stil levererades av Chipchase. Dynorna broderades av en dotter till den tredje hertigen, Charlotte, som håller kransen på Zoffanys målning. För att återkomma till Zoffany, "tvättbjörnen" på bilden, egentligen en kattlemur, hölls i en bur i mittenfönstret på baksidan av trapphuset nära Blåa sängkammaren. Buren avlägsnades då en hiss installerades 1885, som i sin tur togs bort i början av 1960-talet.

Ett par av de förgyllda trälyktorna från 1700-talet levererades av Thomas Chippendale. De båda skåpen från sen Regencyperiod (1811-1820), med lärkträdsfanér, den fjärde hertigens älsklingsträ, tillverkades av George Bullock i Liverpool och är försedda med skivor framställda av Glen Tiltmarmor.

Nötskrikorna av Meissenporcelain, franska skåp från mitten av 1800-talet med fanér av fyrdelat tulpanträ, den stora Wiltonmattan och den holländska läderskärmen från 1700-talet hör till de mer intressanta föremålen.

Gardinerna har nyligen förnyats av frivilliga från "National Association of Decorative and Fine Arts Societies", som har tagit av 1700-talsbroderierna från de förstörda viktorianska gardinerna och sytt på dem på nytt tyg.

Tullibardinerummet

Detta rum är tillägnat de jakobitiska medlemmarna i familjen. William, markis av Tullibardine och andre son till den förste hertigen, framtogs titeln och rättigheten att ärva godset då han anslöt sig till 1715 års uppror. Hans äldre bror föll i slaget vid Malpaquet 1709 och hans yngre bror, Lord George Murray, förde befäl över prins Charles Edward Stuarts (Bonnie Prince Charlies) trupper under upproret 1745-1746.

"Hertig William", som han kallades av jakobiterna, var en av de "sju männen från Moidart" som ledsagade prins Charles Edward Stuart från dennes exil. William var den som personligen hissade det jakobitiska standaret vid Glenfinnan, där upproret tog sin början. Därefter marscherade de vidare söderut och tog in på Blair Castle i september 1745. Lord George, den gaelisktalande befälhavaren över jakobiterna, ledde sin armé genom en rad segrar, som inleddes med slaget vid Prestonpans. Krigslyckan vände emellertid, trupperna nådde Derby men blev sedan tvungna att retirera och led slutligen ett förkrossande nederlag vid Culloden i april 1746. Lord George gick i landsflykt och dog i Holland 1760, där han också ligger begravnen (i Medemblik).

Tältsängen som kan ses i detta rum köptes av Anne, den sjätte hertiginnan, i Bretagne. Det "hårda" tartantyget som omger sängen kommer från Tullibardine och är förmodligen 200 år gammalt.

Vid fönstret på nordsidan hänger ett vackert kopparstick av Giles Hussey, som föreställer prins Charles Edward Stuart.

Målningar: se beskrivningen på spiselhyllan.

Möbler: se hänvisningarna på spiselhyllan

Gobelängrummet

Detta rum befinner sig på andra våningen i "Comyns torn", slottets äldsta del. Sitt nuvarande namn har rummet fått från den vackra serien av Mortlakegobelänger. Dessa tillverkades för Charles I men såldes på Cromwells order och köptes av den förste hertigen 1696, då denne var greve av Tullibardine.

Himmelsängen från William och Marys tid (1689-1702) med dess ursprungliga strutsfjädrar och sidenförlängningen från Spitalfields flyttades över till Blair 1709, efter att först ha befunnit sig i den förste hertigens rum på Holyroodhouse i Edinburgh. Som skotsk lordsigillbevarare hade han en våning där, men 1704 blev han av med detta ämbete. Han motsatte sig unionsfördraget i januari 1707 och misstänktes senare för att ha understött en påstådd fransk invasion. I början av 1708 anklagades han för högförräderi. Eftersom han var sjuk hölls han fången på Blair Castle från april 1708 tills dess han släpptes mot borgen i juli 1708. 1709 fraktades alla hans ägodelar upp på vagnar över Firth of Forth till Blair.

Klockan på bordet är sammansatt av olika delar: sockeln härstammar från mitten av 1600-talet, ädelstenarna påstås ha tillhört kardinal Richelieu, klockan själv är från 1800-talet och ovanpå står en figur som föreställer Ludvig XIV.

Gobelängomklädningsrummet

Även i detta lilla rum finner du flera intressanta möbler. Sekretären med bokhyllor inuti tillverkades under drottning Annes tid (tidigt 1700-tal) och levererades av William Masters. Den mahognyinramade soffan är från George I:s tid (1714-1727). Arkitektbordet av mahogny är något yngre. Det härstammar från mitten av den georgianska eran och tillhörde förmodligen general James Murray (1734-1794).

Två av porträtten föreställer Lady Katherine, den förste hertigens första hustru. Det var också hon som gjorde broderierna på soffan.

När du lämnar rummet ser du på höger sida en "evighetskalender" från 1700-talet, inramad av mahogny. Den har en barometer såväl som termometer. Fortsätt rakt fram mot Glenlyonvestibulen.

Målningar: se info. på väggen bakom dig.

Möbler: se hänvisningarna på arkitektbordet till vänster.

Glenlyonvestibulen

Vestibulen domineras av det vackra mahognyskåpet av William Kent och släktträdet från 1763 av James Cummyng.

James, förste Lord Glenlyon, var yngre bror till femte hertigen. Lord Glenlyons hustru hette Lady Emily Percy och var dotter till den andre hertigen av Northumberland. Deras äldre son, andre Lord Glenlyon, blev efter sin farbrors död 1846 sjätte hertig av Atholl.

På väggen kan en vacker målning av Sir Edwin Landseer ses, som föreställer sjätte hertigens yngre bror, James C.P. Murray. Ett utkast till denna målning hänger till vänster om Kentskåpet, tillsammans med ett brev från Landseer samt dennes penslar. Under penslarna hänger en liten tavla av Sir David Wilkie, på vilken McIntyre och McGregor kan ses. Dessa var anställda på godset Atholl.

Målningar: se hänvisningarna på väggen.

Banvierummet

De flesta av de snidade ekmöblerna i detta rum levererades av Webb 1842 för drottning Victorias och prins Alberts tre veckor långa besök på Blair Castle 1844.

Även om möblerna är utställda på denna våning så använde drottningen och hennes följe i själva verket rum på undervåningen. Victoria tog med sig flera gåvor, däribland statyetter och byster av hennes familj.

Drottningen hade redan besökt området två år tidigare, då hon möttes upp av en vaktstyrka från Atholl. På väggen till vänster hänger ett porträtt av George, andre Lord Glenlyon, som visar honom ge anvisningar till kapten Drummond från Megginch som förde befäl över denna vaktstyrka (53).

Det var efter drottning Victorias besök 1844 som Atholl Highlanders fick sitt första standar 1845.

Anne Home-Drummond, senare hertiginna av Atholl, som är avbildad på porträttet av Graves (57), var drottning Victorias hovdam och överhovmästarinna.

Anne broderade även kuddarna som kan ses på sängen. Inbroderat i mönstret är järnek, Home-Drummonds emblem, och en, som är Murrays emblem.

Banvie omklädningsrum

Detta rum påminner om det föregående. På väggen till höger hänger en liten tavla som föreställer sjunde hertigen av Atholl.

Möblerna av satinträ levererades av Holland i London. Bokhyllorna har skivor av Glen Tiltmarmor.

Terrakottafiguren föreställer drottning Victoria sittandes vid en spinnrock och var en gåva från drottningen till hertiginnan Anne 1869. Originalen i silver till denna statyett och till "Highland Games"-figurerna finns i balsalen på Balmoral Castle och kan ses när slottet är öppet för allmänheten.

Klockan i fodralet av snidad mahogny är försedd med inskriften "Payne and Co. London" samt med en hertigkrona. Den köptes 1856 för 31pund och 10 shillings.

Rummet i Banvietornet (rum 23) åskådliggör Blair Castles historia fram till 1900-talet, genom en rad olika minnen av den åttonde hertigen och hertiginnan, den nionde hertigen samt bilder av den tionde hertigen som barn.

Målningar: se hänvisningarna vid fönstret till vänster.

Möbler: se info. på väggen till höger om dig.

Trapphuset

Detta vackra trapphus innehåller en rad intressanta föremål. Ljuskrönan och fåtöljen av hjorthorn är souvenirer från Wiesbaden i Tyskland och köptes av Lady Emily Glenlyon, då hon besökte staden 1841.

För att förebygga missförstånd kan det sägas att de långa vita hornen på väggarna ingalunda är enhörningshorn! Istället rör det sig om svärd från den arktiska narvalen.

Porträttet av James Moray d.y. av Abercairny (107) målades förmodligen av Jeremiah Davidson. Det härstammar från den period då det var förbjudet i Skottland att bära kilt och spela säckpipa (detta förbud hade införts efter det misslyckade upproret 1745-1746). Det är säkert av denna anledning som porträttet heller inte är signerat.

På nästa våningsplan kan en stor målning av John Hoppner ses. Denna föreställer den fjärde hertigens yngste son, Lord Charles Murray, som i likhet med Lord Byron stupade under grekiska frihetskriget. Han begravdes också i Grekland, i profeten Elias kyrka i Gastouni.

Längst ner i trapphuset är en rustning på en häst utställd. Denna rustning användes av Lord Glenlyon, senare sjätte hertig, vid turneringen vid Eglinton 1839. Av intresse är också kanonerna på golvet, som hittades vid Tobermory Bay på skotska västkusten och som härstammar från spanska armadan.

Nästa rum, terassrummet, når du om du går rakt fram tvärsigenom korridoren.

Målningar: se hänvisningarna på det övre och mellersta våningsplanet.

Atholl Highlanders rum

Atholl Highlanders är idag Europas enda privatarmé. Regementets högkvarter är förlagt till Blair Castle. Atholl Highlanders grundades redan 1777, under det amerikanska frihetskriget, av den fjärde hertigen av Atholl, men istället för att sändas över till Amerika utposterades soldaterna på Irland. Här stannade de i fem år, tills regementet upplöstes 1783.

Många år senare, 1844, ställde Lord Glenlyon, senare sjätte hertig av Atholl, en livvakt bestående av män från Atholl till drottning Victorias förfogande. Drottningen vistades nämligen tre veckor på Blair Castle. Som ett bevis på Victorias tacksamhet för detta och för vaktstyrkans deltagande i Dunkeld i samband med besöket förlänades året därpå den dåvarande hertigen, samt dennes efterföljare, rättigheten att ställa upp ett eget regemente, "Atholl Highlanders".

Då regementet var som störst omfattade det 260 man, inklusive 20 säckpipeblåsare. Idag uppgår antalet till nästan 100. Under årens lopp har soldaterna varit beväpnade med sköldar och svärd, Lochaberyxor, Enfieldkarbiner, Lee Metford och Lee Enfield nr. 4 gevär. Många av dessa vapen kan ses på olika ställen runt omkring på slottet. Atholl Highlanders parad äger rum vid Blair Castle i slutet av maj varje år. Oftast avhålls paraden inför regementets överste, den elfte hertigen av Atholl.

I detta rum kan Atholl Highlanders historia följas, från 1777 fram till idag. En avdelning av utställningen är tillägnad "Scottish Horse", ett kavalleriregemente som sattes upp av markisen av Tullibardine år 1900 (senare åttonde hertig av Atholl). Denne förde också befäl över detta regemente i boerkriget och under första världskriget.

Kattkammaren

Utställningarna på Blair Castle ändras och förbättras ständigt. Detta rum nyinreddes 1999 för att bereda plats åt slottets stora samling av smycken, miniatyrer, snusdosor, fodral, minnen av jakobiterna och många andra, ovanliga föremål.

Frimurarmanteln härstammar från Tempelorden och tillhörde Lord Glenlyon, som i likhet med andra hertigar av Atholl var stormästare inom Frimurarorden. Till vänster om frimurardräkten kan ett antal ordensföremål ses.

Som tur är slängdes inte vardagsföremål på slottet då de hade blivit omoderna. Det lönar sig alltid att komma tillbaka till Blair Castle. Varje gång upptäcker man något nytt. Varje besökare hittar något som faller honom/henne i smaken, oavsett om det rör sig om värdefulla smycken, miniatyrer eller minnen från familjen eller jakobiterkrigen.

Balsalen

Denna balsal uppfördes 1876 av sjunde hertigen av Atholl, vars porträtt av Sir James Guthrie hänger ovanför scenen på höger sida när du kommer in.

Det sägs att samlingen av vapen, trummor, ringbrynjor och andra souvenirer, hemtagna från fälttåget i Sudan av hans son, den åttonde hertigen av Atholl, är den bästa i sitt slag, inklusive den i kalifernas palats.

Ett porträtt av den åttonde hertigen av Atholl, målat då denne var markis av Tullibardine, kan ses på vänster sida om orkesterläktaren. Han bär "Scottish Horse" uniform, ett regemente som han själv hade grundat och också förde befäl över i Sydafrika och senare i Gallipoli under första världskriget.

På andra sidan läktaren hänger Landseers kända målning "En hjorts död i Glen Tilt". En annan välkänd målning är Sir Henry Raeburns porträtt av Niel Gow, som hänger på vänster sida ovanför scenen. Gow, den berömde fiolspelaren, var musiker hos den andre, tredje och fjärde hertigen och kom från Inver, Dunkeld. Hans fiol och tillhörande utrustning kan ses i montern.

I en monter i mitten av scenen ligger en säckpipa från tidigt 1700-tal. Denna tillhörde John MacGregor, säckpipare hos den fjärde hertigen av Atholl, men hade tidigare även använts av MacGregors farfar, John, som följde med prins Charles Edward Stuart under det jakobitiska upproret 1745-1746.

Salen används än idag ofta för högländsbaler, middagar, luncher, mottagningar, konserter, bröllopsmottagningar och naturligtvis även för Glenfiddichs årliga världsmästerskap i säckpipa.

Porslinsrummet

Denna samling rymmer föremål från många kända fabriker, såsom Coalport, Chelsea, Meissen, Derby, Dresden, Worcester, Wedgwood, Delft och Staffordshire, såväl som kinesiska och japanska föremål.

Alla människor har sina egna favoritföremål, men de som oftast nämns i detta rum är den stora kinesiska 1700-talsservisen, målad med den andre hertigens vapen, samt dessertservisen med blommor målade av Amelia, dotter till fjärde hertigen av Atholl, och slutligen den gulrandade servisen från fabriken i Derby.

De stora matserviserna från Dresden ovanpå skåpen var en bröllopsgåva till Anne, hertiginna av Atholl, från hennes far 1839.

I mitten av rummet kan enastående broderier beskådas, som gjordes och samlades av Lady Evelyn Stewart Murray, dotter till sjunde hertigen av Atholl. Broderiet med det brittiska kungavapnet anses vara ett av de finaste exemplen på brittiskt broderi.

De olika broderierna byts ut regelbundet. Broderier som inte är utställda för tillfället kan gärna visas i enrum för intresserade handarbetsgrupper efter avtalad överenskommelse.

